

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/876 z dnia 3 czerwca 2022 r. w sprawie wykonania art. 8a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy ⁽²⁾ (zwanym dalej „zaskarżonymi aktami”) w zakresie, w jakim dotyczą one skarżącego; oraz
- obciążenie Rady jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi na rzecz skarżącego w związku z wniesieniem niniejszej skargi.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia prawa do obrony. Po pierwsze, skarżący podnosi, że uzasadnienie jest niewystarczające. Wskutek braku przedstawienia z dostateczną jasnością, w jaki sposób Rada stwierdziła, że do skarżącego mają zastosowanie alternatywne kryteria zawarte w art. 3 ust. lit. b) i art. 4 ust. 1 lit. b) decyzji Rady 2012/642/WPZiB z dnia 15 października 2012 r. dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Białorusi ⁽³⁾, zaskarżone akty naruszają art. 296 akapit drugi 2 TFUE. Po drugie, skarżący podnosi naruszenie zasady odpowiedzialności osobistej na tej podstawie, że wskutek braku określenia korzyści osiągananej przez skarżącego z reżimu białoruskiego lub wsparcia udzielanego temu reżimowi, zaskarżone akty godzą w prawa podstawowe skarżącego z naruszeniem zasady odpowiedzialności osobistej.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie. Po pierwsze, skarżący podnosi, że nie wykazano korzyści osiągananej z reżimu Łukaszenki lub wsparcia udzielanego temu reżimowi. Zaskarżone akty są obarczone oczywistym błędem w ocenie, jako że przyjęto je bez wystarczającego wsparcia dowodowego. Po drugie, skarżący podnosi, że nie wykazano mającego znaczenie zachowania pod względem czasowym. Zaskarżone akty mają jedynie charakter karny i z tego względu są niezgodne z prawem, ponieważ dowody na poparcie ujawniają wyłącznie okoliczności historyczne.
3. Zarzut trzeci dotyczący nieproporcjonalnego naruszenia przysługujących skarżącemu praw podstawowych. Cel zaskarżonych aktów został osiągnięty innymi aktami ustawodawczymi; stanowią one zatem nieproporcjonalne naruszenie przysługujących skarżącemu praw podstawowych.

⁽¹⁾ Dz.U. 2022, L 153, s. 77.

⁽²⁾ Dz.U. 2022, L 153, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. 2012, L 285, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 29 sierpnia 2022 r. – Golovaty/Rada

(Sprawa T-521/22)

(2022/C 389/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ivan Ivanovich Golovaty (Soligorsk, Białoruś) (przedstawiciel: adwokat V. Ostrovskis)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2022/881 z dnia 3 czerwca 2022 r. w sprawie wykonania decyzji 2012/642/WPZiB dotyczącej środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy ⁽¹⁾ w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżącego (załącznik A.2);
- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/876 z dnia 3 czerwca 2022 r. w sprawie wykonania art. 8a ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 765/2006 dotyczącego środków ograniczających w związku z sytuacją na Białorusi i udziałem Białorusi w agresji Rosji wobec Ukrainy ⁽²⁾ w zakresie, w jakim dotyczy ono skarżącego (załącznik A.3);

— obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasady legalności.

— Przyczyny umieszczenia skarżącego w wykazie zawierają szereg określeń, które nie zostały zdefiniowane ani w zaskarżonych aktach, ani w orzecznictwie. W świetle powyższego ich znaczenie nie jest dla skarżącego jasne i nie może on zrozumieć ich w sposób jednoznaczny i postanowić, jakie działania podjąć w kontekście środków przyjętych wobec niego przez Radę.

2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie.

— Rada nie wykazała, w jaki sposób skarżący osiąga korzyści z reżimu Łukaszenki lub go wspiera. W związku z tym Rada nie udowodniła, że skarżący osiąga korzyści z reżimu Łukaszenki lub go wspiera.

— Rada nie wykazała, w jaki sposób skarżący jest odpowiedzialny za represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego. W związku z tym Rada nie udowodniła, że skarżący jest odpowiedzialny za represjonowanie społeczeństwa obywatelskiego.

— Większość dowodów przedstawionych przez Radę jest niewiarygodna, nieścisła lub niezwiązana ze skarżącym lub z przyczynami umieszczenia w wykazie.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady niedyskryminacji.

4. Zarzut czwarty dotyczący nieproporcjonalnego naruszenia prawa własności.

5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia.

6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia zasady poszanowania prawa do obrony.

⁽¹⁾ Dz.U. 2022, L 153, s. 77.

⁽²⁾ Dz.U. 2022, L 153, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 29 sierpnia 2022 r. – QU/Rada

(Sprawa T-522/22)

(2022/C 389/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: QU (przedstawiciele: adwokaci R. Martens i V. Ostrovskis)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności, po pierwsze, decyzji Rady (WPZiB) 2022/883 z dnia 3 czerwca 2022 r. zmieniającej decyzję 2014/145/WPZiB w sprawie środków ograniczających w związku z działaniami podważającymi integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażającymi ⁽¹⁾ (zwaną dalej „zmienioną decyzją”) w zakresie, w jakim dotyczy ona strony skarżącej, a po drugie, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2022/878 z dnia 3 czerwca 2022 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 269/2014 w sprawie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających ⁽²⁾ (zwane dalej „zmienionym rozporządzeniem”) w zakresie, w jakim dotyczy ono strony skarżącej;

— obciążenie Rady całością kosztów postępowania.